

[Ole Vagn Christensen]

Vi lægger vægt på, at der er aftaler på området. Det fremgår af det, jeg her har sagt, og af indholdet i »Det tredje arbejdsmarked«, som for os står som det arbejdsmarked, der fungerer i den ikkekonkurrenceprægede sektor, at vi mener, at der er mulighed for at opstille fornuftige modeller på aftalebasis.

Vi finder også som De Radikale, at der skal være øgede muligheder for deltagelse i undervisning uden tab af dagpengeret.

Vi er enige i hensigten om at få flere i meningsfuldt arbejde. Når det derimod drejer sig om det frivillige arbejde hos private, er dette efter vores opfattelse en farlig vej, ja, det er en ladeport med hensyn til sort arbejde og dagpenge. Og hvad værre er: det er ikke svært at forestille sig, at det vil føre til udstødning af ordinært ansatte til fordel for gratis arbejdskraft.

Lad mig slutte af med at sige, at der er punkter i det radikale forslag, som vi ikke kan se de store problemer i, men der er også punkter, som vi har svært ved at se skulle kunne realiseres. Imidlertid har vi med det tredje arbejdsmarked en stor fælles opgave foran os, og derfor går vi positivt ind i drøftelserne om aktivering og ret og muligheder for de arbejdsløse. Vi finder det passende, at vi kunne begynde aktiveringen med den gruppe på 6.000, som står over for at miste dagpengerettigheden, ved at give dem mulighed for en 2-årig beskæftigelse.

Pernille Forchhammer (S):

Så kommer den tredje socialdemokratiske musketer, og det, jeg skal beskæftige mig med, er fortrinsvis beslutningsforslag nr. B 33.

Jeg vil godt starte med at sige, at dette forslag nok skal roses, men jeg mener ikke, som det er fremgået af pressen, at det skal kvæles i velvilje. Jeg vil derfor forsøge at begrænse eventuel overflødig ros af forslagsstillerne. Men lidt skal der dog til. Det er et godt forslag med nogle gode intentioner, og vi mener, som det allerede er sagt, at det er uhyre velegnet til at indgå i forhandlingerne efter jul om aktivering og beskæftigelse.

Forslagets store force er, at det henvender sig til alle på kontanthjælp, og dermed bryder det med de aldersopdelte initiativer, vi hidtil har set på området. Det er heller ikke et forslag, som bærer præg af samfundsvang af det enkelte menneske til at deltage i én bestemt

ordning, eller bærer præg af en vi-ved-bedreholdning. Der er derimod tale om et forsøg på at udvide den enkeltes muligheder for at bruge og udvikle sig selv gennem forskellige tilbud. Det synes vi er godt.

Vi kan tilslutte os intentionen bag forslaget om, at kontanthjælpsmodtagere skal have mulighed for at være aktivt beskæftiget. Det er vigtigt, fordi det vil medvirke til at afkriminalisere ting, som aktive kontanthjælpsmodtagere i dag allerede har fundet ud af, fordi det vil betyde, at kontanthjælpsmodtagere i højere grad vil kunne beholde eller udvikle deres personlige netværk, og fordi kontanthjælpsmodtagere får mulighed for at spille en anerkendt, aktiv rolle i udviklingen af vores fælles samfund. Det sidste mener vi er uhyre vigtigt for velfærdssamfundets og demokratiets fremtid.

Vi mener, det er rigtigt at tale om en tidsbegrænset periode. Her er den foreslået til 2 år. Det er en tiltrængt udvidelse af de nuværende 7 måneder, som man kender i ordinære projekter. Til gengæld skal der måske være mulighed for, at man kan udvide perioden, eller for at man efterfølgende kan deltage i et andet tilbud, når perioden er slut. Det vil ikke ødelægge det gode, der er i tidsbegrænsningen, nemlig at den enkeltes situation skal revurderes mindst hvert andet år.

I Socialdemokratiet er vi meget optaget af forslagens problemer i forhold til det ordinære arbejdsmarked, eftersom vi mener, at det vil være uacceptabelt, hvis forslaget vil betyde, at flere ordinære arbejdspladser omdannes til deltidsstillinger for kontanthjælpsmodtagere. Forslagsstillerne har forsøgt at klare det ved at fastholde kontanthjælpsmodtagerne i det sociale system og ved, at der skal forefindes kontrakter ved arbejde, der er almindeligt overenskomstdækket, hvilket vi synes er en god idé.

Vi vil godt i udvalgsarbejdet og i de efterfølgende forhandlinger have afklaret, hvem der skal godkende disse kontrakter, hvordan en kontanthjælpsmodtager f.eks. vil være omfattet af tavshedspligt, hvis man forestiller sig et job i en hjemmehjælpsituation, hvordan vedkommende vil være dækket i forbindelse med eventuelle arbejdsulykker, ved egentlig udnyttelse eller dårlig behandling på arbejdspladsen.

Og så vil vi naturligvis have afdækket, hvordan vi sikrer, at dette forslag ikke kommer til